

ELEMENTUM PROLEGOMENON.

1. DEFINITIO. Geometria est scientia extensorum, quatenus extensa sunt. Triplex autem est extensio: *longitudo*, *latitudo*, *altitudo*. Quod unicam habet extensionem, solam nempe longitudinem, *linea* dicitur: quod duas, cum longitudine scilicet latitudinem, *superficies*: quod tres, seu quod longum, latum, & altum est, *corpus* vocatur. *Punctum* dicimus, quod omnis extensionis expers est.

2. SCHOLION. *Generari concipimus lineam ex motu puncti: superficiem ex motu lineae transverso: corpus ex motu superficiei in altum.*

3. COROLLARIUM. Terminus lineae punctum est: superficiei linea: corporis superficies.

4. DEF. *Recta* linea est omnium inter eosdem terminos brevissima: *curva*, quae brevior est alia inter eosdem terminos. Et *plana* superficies est omnium inter eosdem terminos minima: *curva*, quae minor est alia inter eosdem terminos.

5. COROLL. I. Quoniam inter duos
quævis

quævis puncta via brevissima tantum una est; datis duobus lineæ rectæ punctis tota linea determinata est.

6. SCHOL. *In charta datis punctis applicata Regula rectam designabit. In campo fixis in data puncta baculis, plures dein le baculi in terram figuntur ita, ut oculo in primum directo reliqui non appareant.*

7. COROLL. II. Duæ lineæ rectæ nequeunt in duobus punctis concurrere: & dum linea lineam secatur, sectio punctum est.

8. DEF. *Perimeter* superficiem est linea, quæ totam claudit superficiem.

9. DEF. *Circulus* est superficies plana, in qua unum est punctum C (*centrum* dicimus) à quo, quotquot ad perimetrum (*circumferentia* vocari hæc solet) duci possunt lineæ rectæ CA, CO, &c. (*radii* vocantur) omnes inter se æquales sunt. *Diameter* circuli est linea quævis recta AB per centrum ducta, utrimque definens in circumferentia.

10. SCHOL. *Generari concipitur circulus, si radius AC centro affixus in orbem ducatur, donec ad punctum A redeat: ita enim punctum ejus extremum A circumferentiam, ipseque radius superficiem circuli describet.*

11. COROLL. Duæ quævis lineæ rectæ æquales considerari possunt velut radii ejusdem circuli: & si utraque punctum

ctum extremum in centro habeat positum; utriusque terminus alter in circumferentia erit.

12. DEF. *Arcus* circuli est quævis circumferentiæ pars: *gradus* est circumferentiæ pars $360.^{ma}$: *minutum primum* est pars $60.^{ma}$ unius gradus: *minutum secundum* pars $60.^{ma}$ primi, & ita por. d.

13. COROL. Circuli majoris majores, non plures, sunt gradus, quam circuli minoris.

14. DEF. Duæ magnitudines dicuntur *congruere*, si altera alteri imponi ita possit, ut altera ultra alteram nullâ parte promineat, sed se mutuo omnino tegant.

15. AXIOMA. *Quæ congruunt, æqualia sunt.*

16. AXIOMA. *Quorum omnes simul termini congruunt, ea & ipsa congruunt.*

17. AXIOMA. *Rectæ lineæ, quæ non congruunt, sunt inæquales.*

18. THEOREMA. *Quævis diameter AB bisariam dividit & circumferentiam circuli, & ipsum circumulum.*

DEMONSTRATIO. Intelligatur circulus circa diametrum AB complicatus, ut pars AEB incumbat parti AOB. Quoniam CE = CS (9) debeat, radio CE supra CS collocato, punctum E incumbere puncto S (17) eodem modo ostendam, quodvis aliud punctum arcûs AEB incumbere alicui puncto arcûs

A 2

ASE

ASB: toti ergò arcus congruunt (14)
 proinde æquales sunt (15) q. e. 1. Jam
 quoniam his arcibus, & communi diame-
 tro AB tanquam terminis (3) circuli par-
 tes AOBC & AEBC concluduntur;
 his terminis congruentibus ipsæ etiam
 congruent (16) igitur æquales sunt (15)
 q. e. 2.

19. COROL. Alia quævis recta linea,
 quæ per centrum non ducitur, nec circu-
 lum, nec circumferentiam bifariam di-
 vidit.

20. AXIOMA. Totum parte majus est,
 & æquale omnibus partibus simul sumptis.

21. AXIOMA. Si æqualibus æqualia
 addas, vel demas; summæ æquales, & re-
 sidua æqualia erunt.

22. AXIOMA. Æqualibus æqualia
 substituuntur salvâ quantitate.

23. THEOR. Si, duobus centris in
 recta SB assumptis, duo semicirculi su-
 per ea describantur; nequeunt horum cir-
 cumferentiæ in duobus punctis se secare.

F.2. DEMONST. I. Si unius centrum A
 contineatur in altero, cujus centrum C. se-
 cent se in E & O, si fieri potest: erit
 $OA + AC > OC$ (4) sed $OA = IA$, &
 $SC = OC$ (9) igitur $IA + AC > SC$
 (22) quod quia repugnat (20) nequit in
 O fieri secunda sectio. q. e. d.

II. Si unius centrum B sit extra alte-
 rum, cujus centrum C. secent se in F & L,
 si fieri

si fieri potest. Erit $CL = CD$, & $LB = VB$ (9) unde $CL + LB = CD + VB$ (21) quare $CL + LB < CD + DV + VB$ id est, $CL + LB < CB$. Quod quia repugnat (4) nequit in L fieri secunda sectio. q. e. d.

24. COROL. Si circuli compleantur, idem eodem modo de reliquis semicirculis ostendam. Integrorum ergo circumferentiarum in duobus duntaxat punctis se secant.

25. DEF. Angulus est duarum linearum in uno puncto conjunctarum mutua inclinatio. Lineas illas *crura*, punctum conjunctionis *verticem* dicimus.

26. SCHOL. *De solis angulis rectilineis loquimur, quorum nempe crura sunt rectæ lineæ. Porro cum in uno puncto plures junguntur anguli, ut unum ab altero distinguamus, tribus literis utimur, eâ medio loco positâ, quæ vertici adscripta est. Sic angulus ACO ille est, quem in C efficiunt rectæ AC & OC.* F.I.

27. SCHOL. *Anguli cujusvis ACO vertex C considerari potest velut centrum circuli, cujus arcum aliquem AO intercipient arcus AC & OC. Hic arcus quod plures gradus continet, eò major dicitur angulus.* Itaque

28. DEF. Mensura cujusvis anguli ACO est arcus circuli ex vertice velut centro ab uno crure ad aliud descriptus,

A 3

itâ,

itâ, ut tot graduum & minuto rum dica-
tur angulus, quot graduum est ille arcus.

29. COROL. Angulorum æqualium
mensuræ æquales sunt: & quorum men-
suræ æquales sunt, anguli æquales sunt:
& anguli majoris mensura major est, &
minoris minor, & V. V.

30. AXIOMA. *Anguli congruunt, si,
dum vertex vertici, & crus cruri imponi-
tur, crus quoque alterum alteri incumbat.*

31. AXIOMA. *Anguli æquales con-
gruunt.*

32. COROL. Quoniam anguli ACO
& VCI congruunt (30) adeoque æquâ-
les sunt (15) continebunt arcus AO &
VI eundem graduum numerum (29)
nihil ergo ad magnitudinem anguli con-
fert longitudo linearum, nec refert, ma-
jore radio AC, an minore VC, intra
crura arcus describatur.

33. DEF. Superficies plana, cujus pe-
rimeter tribus tantum lineis rectis (*latera*
dicimus) ad tres angulos conjunctis con-
stat, *triangulum* rectilineum appellatur.

34. POSTULATUM. *Ex quovis cen-
tro quovis radio describi potest circulus:
& ex duobus quibuslibet centris describi
possunt duo circulorum arcus se interse-
cantes in puncto quovis, quod non in eadem
cum centris recta linea existit.*

35. THEOR. *Si duorum triangulo-
rum ABC & DEF omnia latera mutuo
æqualia*

æqualia fuerint (nempe $AB = DE, AC = EF, BC = DF$) erunt omnes anguli æqualibus lateribus oppositi æquales (nempe $A = E, B = D, C = F$) ipsaque triangula æqualia.

DEMONST. Centris B & C radii BA & CA scribantur arcus LAV & OAS se in A secantes (34) & imponatur triangulum DEF triangulo ABC, ita, ut lateribus BC & DF sibi congruentibus (17) punctum D puncto B, & F puncto C incumbat. Jam quia $DE = BA$; existet punctum E in arcu LAV (11) & quia $FE = AC$; existet idem punctum E in arcu OAS (11) erit ergo punctum E in aliquo puncto, in quo se secant duo illi arcus: sed hi in uno puncto A se secant (23) igitur punctum E incumbet puncto A. Congruunt ergo omnia latera (16) anguli proinde ab his formati congruunt (30) adeoque æquales sunt (15) q. e. 1. Jam congruentibus lateribus ipsa congruunt triangula (16) sunt ergo & illa æqualia (15) q. e. 2.

36. THEOR. Si duorum triangulorum duo fuerint latera mutuo æqualia (nempe $AB = DE, AC = EF$) & anguli A & E iis lateribus comprehensi æquales; erit quoque tertium latus BC æquale tertio DF, angulique reliqui lateribus æqualibus oppositi æquales erunt, ipsaque triangula æqualia.

Demonst.

DEMONST. Imponantur sibi triangula ità, ut anguli A & E congruant (31) incumbant sibi mutuò crura DE & AB, EF & AC (30) quæ, cùm sint æqualia, planè congruent (17) igitur puncta D & B, F & C sibi incumbunt (14) & hinc latera DF & BC congruunt (16) igitur ea æqualia sunt (15) q. e. 1. Jam quoniam omnia latera sunt mutuò æqualia, necesse est & omnes angulos mutuò æquales esse, & ipsa triangula esse æqualia (35) q. e. 2.

37. THEOR. Si duo triangula habuerint unum latus BC uni DF æquale, & ¶ angulos iis lateribus adjacentes æquales (nempe $B = D$, $C = F$) erunt ¶ reliqua latera æqualibus angulis opposita æqualia (nempe $AB = DE$, $AC = EF$) ¶ reliqui anguli æquales, ipsaque triangula æqualia.

DEMONST. Alterum alteri imponatur, ut congruant BC & DF (17) jam quia $B = D$, & $C = F$, incumbant sibi latera DE & AB, EF & AC (30 & 31) proinde punctum E incumbet alicui puncto tum lateris AB, tum lateris AC: id est, incumbet puncto A. Congruunt ergo omnia latera (16) quæ proinde mutuò æqualia sunt (15) q. e. 1. Unde sequitur & alterum (35) q. e. d.

